

TÚLZÁSNAK TŰNIK...

Elvis Presley, a rock-császár már életében saját emlékművet kapott. Szülővárosa, Tupelo (Missouri) renoválta azt az egyszerű faházat, ahol 37 évvel ezelőtt a híres énekes született. Egy nagy üdülőkert is létesítettek uszodával, teniszpályával, golfpályával. Mikor Elvis Presley Tupelo polgármesterétől megtudta, hogy a parkot is róla nevezték el, ennek tiszteletére két koncertet adott szülővárosában. A bevételt a városnak ajándékozta.

ISMERKEDES

A fiú csinált egy jól sikerült kézenállást, majd megindult, s körbekacsázta a lány gyékényét. Az szinte észre sem vette a nagy igyekezetet. Lábát maga alá húzva süttette a hátát. A fiú nem adta fel. Lenyomott vagy huszonöt fekvőtámaszt. Semmi hatás. A lány csak nézte maga előtt a semmit. A fiú egy jókorát fújt, aztán fél kézzel felkapaszkodott a közeli fa ágára. Egy darabig ringott a fán, majd felhúzta mindkét lábát. Ott csüngött, mint egy éretlen gyümölcs. A lány arca felragyogott. Fogta a golyóstollát és beírta a keresztrejtvénybe a régen keresett hat betűt: DARWIN. PINTÉR GYULA

mazzolák

„JÁTSSZUNK EGYÜTT!” SZOMBATHELYEN

Az Ifjúsági Rádió közkedvelt „Játsszunk együtt!” műsorát áprilisban vagy májusban Szombathelyről sugározza a Kossuth Rádió, mivel a 405. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet kiváló címmel kitüntetett ifjúsági klubja máris jogot nyert erre.

Az adás az ország mindig más-más ifjúsági klubjából jelentkezik. Az a klub, amelyikre — az előzőleg beajánlott programja alapján — legalább tízezer rádióhallgató szavaz, már megkapja a műsort. A szombathelyi szakmunkástanulók klubja — eddigi szavazási rekordokat döntve! — háromszor ennyi voksot jutott. E nagyszerű, közös játékokra — klubélet bemutatásakor — Savaria földjére invitálhatják majd Padisák Mihály játékezőt, Karai Zsófia riportert, és a közvetítőköcsi segítségével, a rádióhallgató fiatalok sokezeres táborát.

A „Játsszunk együtt!” jó alkalom a tagság mozgósítására, újabbak megnyerésére. Ennek keretében az ipari szakmunkástanuló fiatalok újabb lehetőséget kapnak hobbyjaik gyakorlására; a klubprogram gazdagodása pedig újabb tagokat vonz.

A kíváncsiság, az érdeklődés egyre fokozódik a két és félezres létszámú szakmunkástanuló intézet falai közt, magában a városban, sőt a megyében is. Az egymás után következő ceglédi, debreceni hangjáték-adást rendkívüli klubfoglalkozásokon hallgatják, játsszák és izgulják végig a fiatalok.

Az ifjúsági rádiós szereplés megéri a nagy előkészületeket! Egészséges légkört teremt, színt, hangulatot hoz a fiatalok hétköznapijaiba. A szakmunkástanulók friss alkotóerejük számára keres és talál vonzó kibontakozást.

D. J.

MASSIMO RANIERI

FILM

JIMI HENDRIXRŐL

Halála után másfél évvel Jimi Hendrix ismét a koncertterekben. A frankfurti Lipman és Rau ügynökség március 26-tól az NSZK-ban turnézik egy 55 perces filmmel. A filmet 1970. júniusában Kaliforniában, Berkeleyben vették fel egy koncerten, ahol Jimi Hendrixen kívül még két kiváló együttes is szerepel, a „Cat Mother” (Los Angeles) és a Jimmy + Vella (New York).

Jó tipp!

Katit mindig irigyelték az osztálytársai. Könnyű annak, akinek van egy balatoni nagymamája, mondogatták, amikor ősszel találkoztak az iskolában, és Kati csokoládébarnán mesélt nyári élményeiről. De mihez kezdjen az a diák, akinek nincsenek se „menő” szülei, se balatoni rokonai? Hogyan ismerkedjen meg az opálszínű tóval egy attól olyan reménytelenül távol, mondjuk a Nyírségben élő diák?

Kati egyik nap vékony, sárga borítójú füzettel lepette meg osztálytársait. Szünetben áttanulmányozták és miután budapestiek, tanítás után néhányan elmentek az V., Szabadság tér 16. számú házban levő Express Ifjúsági és Diák Utazási Irodába. Szerettek volna többet megtudni a füzeten felsorolt utazási lehetőségekről. Hol és milyen körülmények között tölthetnek a Balaton-parton egy hetet, teljes ellátással 100 forintért, tanuló diákok? Milyen táborok, milyen árakon várják a túra kedvelőket?

Legközelebbi számunkban részletesen beszámolunk arról, mit tudtak meg Katiék az Express Irodában.

Annyit máris elárulunk, hogy jelentkezni valamenynyit megyeszékhelyen lehet. És felvilágosítással szolgálnak a KISZ-alapszervezetek is. Érdeklődjetek! L. I.

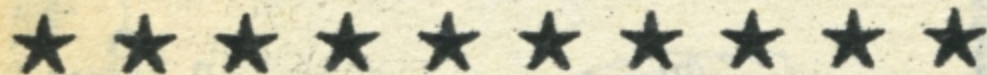
THEODORAKIS

A kommunista görög zeneszerző, Mikis Theodorakis pénzt gyűjt a visszatéréshez. Most az NSZK-ban turnézik. Az ott élő görög munkások és egyetemisták lelkesen ünnepelték honfitársukat. Műveit 1970-ben betiltották hazájában. Zenekarával és három szólistával beutazzák még nyárig Franciaországot, Svájcot, Ausztráliát, Olaszországot, Dél-Amerikát. Az NSZK Tv februárban 45 perces portréfilmet sugárzott róla.

ZENEBONA BÖNGÉSZDE

BEAT-LEXIKON

Slade. Négytagú angol együttes. Évekkel ezelőtt a „skinheadek”, bőrfejűek vezető zenekara volt. Azóta megnövesztették hajukat és a Coz I love you című kislemezükkel világhírűek lettek. Friss stílusú muzsikájuk három gitár, ének, dob, szájharmonika alkalmazásával készül. Az együttes tagjai: Noddy Holder, Dave Hill, Don Powell és Jimmy Lee.

Titanic. 1968-ban oslói egyetemisták alakították az együttest. 1972-ben tűntek fel Sultana című számukkal. A zenekar négy norvég és egy angol fiúból áll. Érdekes, instrumentális felvételük az élvonalba emelte őket. Felállásuk: Kenny Aas orgona, Kjell Asperud dob, Janny Loseth gitár, John Lorck mandolin, harmonika, Roy Robinson ének.

Uriah Heep. Divatos angol együttes. Öten vannak, zenéjük igényes, változatos eszközöket felhasználó hard-rock. Harmadik nagylemezük és divatos slágerük címe: Look at Yourself. A zenekar tagjai: Ken Hensley, David Byron, Mick Box, Lee Kerslake és Mark Clarke.

Vee, Bobby. A hatvanas évek elejének angol énekes sztárja volt. 1943 áprilisában született. A beat-korszakot közvetlen megelőző időben tűnt fel Rubber ball című slágerével, 17 éves korában. Fiatalos, egyéni hangú dalai közül emlékeztetek: More Than I can say, Run to him, Sharing you és a Take good care of my baby címűek.

IM SLÁGER * TÜKÖR

1. SACRAMENTO	Middle of the Road
2. MAXI SINGLE	Spencer Davis Group
3. GEORGE JACKSON	Bob Dylan
4. I. JUST CAN'T HELP BELIEVING	Elvis Presley
5. BLACK DOG	Led Zeppelin
6. AMARILLO	Tony Christie
7. I WILL RETURN	Springwater
8. DAY AFTER DAY	Badfinger
9. SOLEY SOLEY	Middle of the Road
10. MAGGIE	Redbone

E havi nyerteseink:

Magnószalagot nyert: Molnár Mária, Rád, Kiss József, Szolnok.

Lemezt nyert: Szellár Márta, Újmohács

Vásárlási utalványt nyert: Balázs Rita, Budapest, Kovács Zsófia, Nagyrábé.

DELHUSA GJON

MARKÓ ANDRÁS

ZENEBONA BÖNGÉSZDE

JOHNNY & ANDRÁS

Egy évvel ezelőtt még nagyon kevesen ismerték Delhusa Gjon nevét. Ma már százával kapja a leveleket, dalai a kívánságműsorok állandó számai. Elsőnek mi mutatuk be a tehetséges fiatal énekest, aki azóta Markó Andrással, a Gemini együttes volt orgonistájával társult. Ezentúl duóban lépnek fel, közösen szerzik a zenét és a szöveget, énekelnek, Delhusa Gjon, azaz Johnny gitározik, András orgonál. Február 4-én volt az első klubestjük a Beatzenészek Klubjában, ahol ők állandó házigazdák. A szakma elismerését nem csekélység kivívni, de a nagy taps igazolta, hogy ezt is elérték. Repertoárjuk külföldi és saját zenei blokkból áll. Remek érzékkel válogatják ki a stílusuknak megfelelő világslágereket; Miguel Rios, Simon and Garfunkel, José Feliciano vagy a Bee Gees dalait. Eltérő színezetű hangjuk érdekesen egészíti ki egymást, különösen a Boxer és a Cecília esetében.

Február 14-én zsúfolásig megtelt az Erkel Színház. Nem valamelyik amerikai jazz-király látogatott el hozzánk ismét, hanem a Syrius és az Omega együttes, valamint Delhusa Gjon és Markó András adott emlékeztető sikerű koncertet. Ez alkalommal döntően saját szerzeményeiket hallottuk. Markó András Szeretnék beállni a sorba című száma nagy sikernek ígérkezik. A Mond meg nekem jó nagyapó c. Johnny szerzeményt, már ismerte a közönség a tv-ből. Az 1971-es év egyik nagy lemezsikere, Delhusa Gjon Őszi levél című dala már bekonferálásakor nagy tapsot kapott.

Kíváncsian várjuk új, közös kislemezeik megjelenését.

(e. l.)

NAUTILUS az „Ezres”ben

Vasárnap esténként szinte özönlének a fiatalok a Műszaki Egyetem épülettömbje felé. Nemcsak az E-épülethez, hanem a diákok által „Ezresnek” becézett óriási kollégiumhoz is. Hét órákor már kénytelenek kitenni a „Megtelt” táblát.

Minden vasárnap a Nautilus Együttes játszik itt. Fél 6-tól fél 11-ig nonstop műsort ad. Nevét már régen ismerjük, hiszen már több ízben díjat nyert az országos amatőr fesztiválokön. Amatőr zenekar, de hogy milyen profi módon szórakoztatja a közönséget, azt a nagy érdeklődés mutatja. Míg a zenekar pihen, egy magas, szőke fiú, Szolu T. Mario szolgáltatja a zenét, lemezről. Az öltözőben vezetőjünkkel, Imrik Lászlóval beszélgetek, jelenükről és a jövőről.

— A jelen? Mi öten: Kuha László a dobosunk, ő zeneiskolába jár; Gonda Péter az orgonánál, ötödéves villamosmérnök hallgató; Farkas László basszusgitáros és én, aki szólógitározom, még csak negyedévesek vagyunk. No és utoljára, de nem utolsósorban, énekesnőnk, Thúróczy Kati, aki reklám-propaganda szakember szeretne lenni — mondja a zenekarvezető. Repertoárjuk széles körű, megtalálhatók benne a közönség által igényelt világslágerek, s azok közül is inkább a vokálisabbak, érdekeesebbek.

Elmúlt egy menet megint, mind az öten itt ülnek körülöttem. Tehát: a jövő. Mi lesz az egyetem befejezése után? És jelenleg hogy bírjátok az iramot?

Gonda Péter a szószóló:

— Nemrég Sopronban voltunk, az együttes szülővárosában, plusz a tanulás, a munka. Nem könnyű...

— No és a vizsgaidőszak?

— Akkor csak tanulás van, a közönség nagy része is vizsgázik.

— És ha nem lesz többé vizsgaidőszak?

— Megfogadtuk, hogy mindenki Pesten marad. Hogy ez mennyire sikerül, nem tőlünk függ.

ELEK LENKE

Beszélgessünk!

Megint — hála Nektek — sok levél érkezett a „Beszélgessünk” rovat címére, csak sajnos, újra többen kérik, hogy nevüket ne közöljem. Azok a levelek, illetve a bennük felvett témák ily módon nem kerülnek nyilvánosságra, mivel mindannyiótok előtt megfogadtam, hogy a „névtelen” feladókat ezután nem tekintem beszélgető partnernek.

Most azonban mégsem említek neveket, mert hónapok óta annyi levél feszegeti a hosszú haj kérdését, és annyian kérik, álljak ki mellette vagy ellene, hogyha valamennyi levélíró felsorolnám, egy kisebbfajta könyvet megtölthetnék nevekkkel és címekkel.

A téma nem új, sőt kissé unalmas is már, hiszen 1972-ben nagyon furcsa sörénynek kell lennie annak, amelyet megnéznek, megszólhatnak, amelyre felfigyelnek az emberek. Egy biztos: mindenkinek joga van olyan hosszúságú, fazonú és színű haját viselni, amelyet csak akar és tud. Természetesen éppúgy joga mindenkinek, hogy az ilyen vagy olyan frizura láttán ne lelkesedjék vagy akár ellenvéleményt is nyilvánítson. Attól a haj is, a vélemény is megmarad. A baj általában ott kezdődik — a levélírók nagy része is ezt panaszolja —, hogy sokan a haj

alapján állítanak ki bizonyítványt viselőjéről. Ezek az emberek azt hiszik, hogy aki hosszú haját növeszt, az más „disznóságokra” is képes. Természetesen, aki így okoskodik, ostobán teszi, tehát bizonyos fokig előbb vonhatunk le némely következtetést róla, mint arról, akit ő ítél el.

Tudni kell, persze, hogy mindannyiunkban számtalan szokás, hagyomány, előítélet, ízlésforma rakódott le, melyek az évek múltával egyre inkább belénk rögződnek, megtapadnak valahol a tudatunk mélyén. Ha véleményt alkotunk, ha ítéletet mondunk valamiről, akkor ezek a jó vagy haszontalan koloncok mindig ráakaszkodnak értékeléseinkre, meghatározzák választásainkat, elhatározásainkat, cselekedeteinket anélkül, hogy észrevennénk.

Hogy csak a legegyszerűbb példát említssem. Itt van ez a közmondás: „Nem a ruha teszi az embert.” Ezzel mindannyian egyetértünk, igaz? Mégis, ha mondjuk egy pályaudvaron valakire rá akarjuk néhány percre bízni a csomagunkat, amíg jegyet veszünk vagy elszaladunk egy újságért, és a közelünkben egy jól öltözött, ápoltságos embert meg egy kopott holmiban, elnyűtt cipőben, csálékalappal ácsorgó valakit látunk — majdnem biztos, hogy a jólöltözöttre esik a választásunk, őt kérjük meg, hogy őrizze a koffert. Miért? Mert a külső alapján ítéltünk, mert automatikusan neki szavaztunk bizalmat, pedig fogalmunk sincs, milyen ember rejtőzik a jószabású kabát alatt, és miért jár divatjamúlt, peccás nadrágban a másik.

Mindezt csak azért mondtam el, mert nem kell feltétlenül rossz szándékot feltételezni arról, aki csak a külső, ez esetben a hosszú haj alap-

ján és minden egyéb tapasztalat híján alkot esetleg negatív véleményt. Mondom, érthető az emberek nagy részének ilyen viselkedése, de nem elfogadható.

Más kategóriába tartozik az az eset — és erről is jó néhány levélíró panaszkodik —, amikor valakit arra kényszerítenek, hogy vágassa le a haját. Legtöbbször iskolákban, szakmunkásképző intézetekben támadnak ilyen ellentétek a tanulók és tantestület között. „Ehhez senkinek nincs joga, erre nincs szabály, milyen alapon követelhetnek ilyesmit?” — zúgolódnak a sértettek, sok felkiáltó- és kérdőjelet használva leveleikben.

Ha olyan hatalommal rendelkeznek, hogy országos érvényű döntést hozhatnak ebben az ügyben, akkor sem tennék semmit, mert ez magánügy abban az értelemben is, hogy egy-egy iskola, intézmény, sportegyesület vagy klub saját maga határozhatja meg tagjainak jogait, kötelességeit, sőt még öltözködésükbe, uram bocsá, hajviseletükbe is beleszólhat. Nem biztos, hogy az adott közösség vezetőjének igaza van, amikor rendelkezéseit megteszi, de feltétlenül joga van ilyen vagy olyan döntést hozni. És akit érint, azoknak joguk van tiltakozni, megpróbálni a határozatot megmásítani, visszavonni, semmissé nyilvánítani. Ha nem sikerül, akkor végre kell hajtaniuk az utasítást, vagy vehetik a kalapjukat — mert ehhez is joguk van.

Minden szervezetnek vannak, kell hogy legyenek szabályai, előírásai, írott és íratlan törvényei — legyen az kolostor vagy hippitánya, nem is szólva egy iskoláról. Van olyan oktatási intézmény, ahol a folyosók egy részén megengedik a dohány-

zást, máshol a wécé-ben is tilos cigarettázni. Egyik helyen megkövetelik az egyenruhát, másutt mindenki azt vesz fel, amit akar. Emitt tilos a szünetben bent maradni a tánteremben, amott senkit nem érdekel, hogy hol van a diák tízpercben. A példákat még hosszan sorolhatnám, de azt hiszem felesleges, mert úgy is értitek, hogy miért mondtam mindézt: a hajra ugyanez vonatkozik. Megengedhetik vagy tilthatják a hosszú haját; lehet, hogy helyesen teszik, lehet, hogy nincs igazuk. Lehet, hogy belenyugszanak, akiket érint a rendelkezés, lehet, lázonganak miatta — az ő dolguk. A lényeg az: mindenkinek a maga módján, a maga helyén kell megverekednie igazáért, érdekeiért, vélt vagy valószínű jogaiért. Nem kell rögtön rendőrért kiabálni (ami a hosszú haj védelmében különben sem utal túl nagy bölcsességre), vagy egy újságnak beírni.

Naponta megszámlálhatatlan kisebb-nagyobb konfliktusba keveredünk főnökkel, tanárral, szülővel, barátal, ismeretlen emberekkel, rokonokkal, szomszédokkal és járókelőkkel. Ezekből az ellentétekből egyszer győztesen, máskor vesztesen kerülünk ki. Az eredmény mindig hátrózottságunkon, ügyességünkön, türelmünkön és taktikai érzékünkön, no meg a másik fél hasonló tulajdonságain, egyszóval az erőviszonyokon múlik. És az erőviszonyok nem mindig úgy alakulnak, ahogy azt az igazság megkövetelné. De mindent el kell követni, hogy az legyen az erősebb, akinek igaza van. Még egy haj hosszúságának megítélésében is. Aki a segítséget mindig mástól, ha úgy tetszik, kívülről vagy fentről várja, annak le fogják vágni a haját.

★

Hogy beszélgetésünket folytathassuk, továbbra is várom leveleiteket — hajatok hosszától teljesen függetlenül.

SZILÁGYI JÁNOS

KEDVES LÁNYOK ÉS FIÚK!

Mikor ezt a levelet olvassátok, már a tavaszi szünet és a húsvéti ünnepek után, kipihten fogtok hozzá újra a munkához.

A Ki mit tud? elődöntői már vége felé tartanak. Ezúttal kívánok sok sikert a budapesti Papp Gyöngyinek. Elküldtem az Ócska láda szövegét és kottáját, remélem segíteni fog a felkészülésben.

Kohlrusz Zsuzsi Ajkáról írt, sok kérdést tartalmazó, hosszú levelet. Nyári terveimről annyit: a nagylemez elkészítése után turné a Balaton körül a Locomotiv GT-val és a Mini együttesel. Következő kérdéset így hangzik: hogyan látod az egy éve megalakult beat együttesek sorsát? Válaszom: nem vagyok jósnő, az elért eredmények után ítélnék én is. Annyit minden zenekar rajongója elismer, hogy élénkebb lett a zenei élet, a konkurrencia folytán az általános színvonal emelkedett. Harmadik kérdésed arra vonatkozik, tartom-e a kapcsolatot külföldi énekesekkel és együttesekkel. Számos országban jártam már és sok híres kollégával megismerkedtem. Azonban nagyok a távolságok, kevés az időnk, így csak egy-egy levélre, üdvözlőlapra futja. Nemrég Alan Price-től és Georgie Pame-től jött üdvözlő képeslap.

Téren Laci Hódmezővásárhelyről egy filmzene után nyomoz. Az Eper és vér című filmből valószínűleg a Thunderclap Newman együttes Something in the air (Valami van a levegőben) című dalára gondolsz? Írd meg, ha sikerült a magnófelvétel!

Nagyon kedves levelet kaptam Tóth Tihamértól, Mándokról. Több alkalom-

mal beszámoltál már családi problémáidokról, így szinte folyamatosan figyelemmel kísérhettem életeteket. Örülök, hogy édesanyád meggyógyult! Egész osztályotok nevében tettél fel kérdéseket, a többi között azt, melyik a kedvenc számom. Jelenleg a Miért mentél el? Ezt is a Locomotiv GT-val énekelem, valószínűleg, sok közös munkám lesz velük a jövőben. Hamarosan küldöm az osztálynaplóba a fényképet!

Tasi Gabi Miskolcra írt. Pontosan nem tudom én sem megmondani, mikor lesz a Fuss, hogy utolérjenek! című film premierje. Ezzel kapcsolatosan aziránt érdeklődsz, miért készülnek „olyan bosszantó lassan a mozifilmek”? Ez nagyon sok tényezőtől függ. A film forgatása után a vágás, az utószinkron munkálatai is hosszú hónapokat vehetnek igénybe.

Máté Józsefnek Kaposvárra: Bocsánatkérő soraidat megértően fogadtam, bár sem nekem, sem Tolcsvayéknek nem esett jól kicsit kapatos állapotban elhangzott bementésed. Nem haragszom, nővéredet üdvözlöm!

Tóth Zoli budapesti levelezőm a supergroup pontos meghatározását szeretné tudni. Bár már több ízben olvashattál erről az IM hasábjain, röviden megfogalmazom: olyan új zenekar, melynek tagjai már egyenként nagy népszerűségre tettek szert előző együttesekben, és új, közös felállásban is nagy sikert értek el.

Végezetül röviden üdvözlöm legkedvesebb levélíróimat, sokuk között Lukács Lubicát és testvérét, Csehszlovákiából Elek Erzsit, Mayer Erzsit és Sasváry Juditot, akik már több mint egy éve tartják velem levélben a kapcsolatot. Mielőbbi javulást kívánok Ropvai Gyulának és Csontos Eszternek; igyekszem teljesíteni az autogram kéréseket is.

Találkozunk a jövő hónapban!

Tolcsvay Sarolta